

GRAMATIKO PER BONHUMORO

Preter. — Prepozicio montranta lokon aŭ objekton, kiun io laŭiras kaj poste forlasas, pasante pli antaŭen.

Prefikso signifanta, ke oni lasas flanke iun lokon aŭ objekton irante pluen, aŭ malzorgante iun aferon, pro malatento aŭ malŝato.

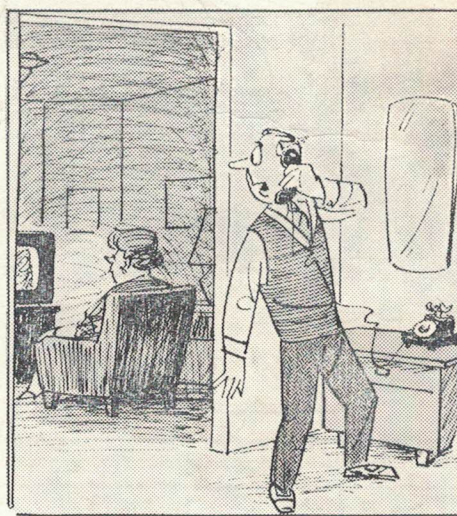
(Plena Vortaro).

— Ne, mi ne povas preterlasi la okazon !

— Donu al mi tiun vinon, kiu ebligas mian edzon ne pretervidi m'n !

— Ne, ne ! Mi ne preteratentas viajn argumentojn, sed... ĉu vi povus denove telefoni post la televid-programo ?